

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Z. Tâlpălaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Panov, I. Secrieru, M.Anton)

ÎNCHEIERE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Armaș Iurie împotriva Ministrului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, Rudei Lilian cu privire la repararea prejudiciului moral și material,

împotriva deciziei din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea din 30 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 21 iunie 2019 Armaș Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu Procuratura Generală a RM solicitând obligarea procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție a RM de a prezenta scuze oficiale în numele statului cu difuzarea acestora prin aceleași mijloace de informare în masă prin care a fost difuzată informația despre învinuirea reclamantului, încasarea din Bugetul de stat în beneficiul reclamantului a sumei de 138 549, 26 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiunile ilicite ale Centrului Național Anticorupție, Procuraturii Anticorupție, care constituie salariul mediu pentru perioada suspendării provizorii din funcție în perioada 16 iunie 2015 -14 august 2015, încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în sumă de 1500,00 lei, calcularea vechimii generale în muncă și a vechimii în specialitate cu includerea perioadei de timp din 16 iunie 2015 până la 14 august 2015, încasarea din Bugetul de stat în beneficiul reclamantului a sumei de 200 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile

ilicite ale Centrului Național Anticorupție, Procuraturii Anticorupție a RM și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin Hotărârea Guvernului RM nr. 905 din 13 noiembrie 2013, Armaș Iurie a fost numit în funcția de director al Autorității Aeronautice Civile. Atribuțiile funcției de director al Autorității Aeronautice Civile au fost exercitate în conformitate cu prevederile Legii aviației civile nr. 1237 din 09 iulie 1997 și Regulamentului de organizare și funcționare, structurii și efectivul limită ale Autorității aeronautice civile, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 645 din 07 august 2014.

A menționat reclamantul că, în perioada de activitate, după adoptarea ordonanței Centrului Național Anticorupție din 27 aprilie 2015, prin care, s-a dispus începerea urmăririi penale (cauza penală nr. 2015970236) pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană cu demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice cu urmări grave, infracțiune prevăzute de art. 328 al. (3) lit. b) și d) Cod Penal RM, la 08 iunie 2015 potrivit ordonanței Centrului Național Anticorupție, a fost recunoscut în calitate de bănuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 al. (3) lit. b) și d) CP RM.

Ulterior, în baza ordonanței Centrului Național Anticorupție din 10 iunie 2015, a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. b) și d) CP RM.

A susținut reclamantul că punerea sub învinuire a determinat Procuratura Anticorupție a RM, ce efectuează controlul acțiunilor organului de urmărire penală (Centrul Național Anticorupție), să înainteze un demers Guvernului RM, de competența căruia ține numirea și eliberarea din funcție a directorului Autorității Aeronautice Civile, care, potrivit hotărârii nr. 393 din 16 iunie 2015, a dispus suspendarea din funcție a dlui Armaș Iurie.

A afirmat reclamantul că la 05 iulie 2016, având în vedere că învinuirea imputată nu și-a găsit confirmare, prin ordonanța Procuraturii Anticorupție s-a dispus, admiterea raportului cu propunerea de clasare a procesului penal în cauza nr. 2015970236, înaintat de ofițerul superior de urmărire penală al DGUP a Centrului Național Anticorupție, Crudu Ion Victor, scoaterea de sub urmărirea penală a lui Armaș Iurie Nichita, a.n.02 septembrie 1961 din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod Penal. Clasarea procesului penal în cauza nr.201597036, deoarece există una din circumstanțele care exclud urmărirea penală - art. 275 pct. (3) Cod de Procedură Penală.

A declarat reclamantul că scoaterea de sub urmărire penală, în conformitate cu prevederile art.284 CPP al RM, este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată. Persoana în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărirea penală pe temei de reabilitare, conform art. art. 23, 66 CPP RM, are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum și să fie despăgubită pentru prejudiciul care i s-a cauzat.

A indicat reclamantul că, potrivit constatărilor ordonanței Centrului Național Anticorupție din 05 iulie 2016 „nu s-a stabilit un scop și o intenție meschină a lui Iurie Armaș, decât cel invocat de către ultimul și anume, operațiunea dată (de convertire a valutei naționale în Euro) a efectuat-o din considerentul asigurării activității Autorității, precum la ordonarea acestei operațiuni s-a condus de situația anilor trecuți când pentru activitatea întreprinderii a fost folosită cu mult mai multă valută străină”.

A reiterat reclamantul că, constatările fixate denotă clar caracterul ilicit al acțiunilor organului de urmărire penală și procuraturii, deoarece bănuiala rezonabilă, în temeiul căruia, s-a pornit urmărirea penală, s-a recunoscut calitatea de bănuit, s-a înaintat învinuirea, în cele din urmă, nu și-a găsit confirmare.

A afirmat reclamantul că, constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la comiterea unei infracțiuni, în conformitate cu prevederile art. 265 alin. (3) din Codul de Procedură Penală RM, nu poate servi temei pentru recunoașterea persoanei în calitate de bănuit, învinuit atâta timp cât nu există probe incontestabile referitoare la comiterea acesteia de către persoana respectivă.

A mai menționat reclamantul că, adoptând ordonanțele privind recunoașterea în calitate de bănuit și învinuit, atât organul de urmărire penală, cât și procurorul nu au analizat, din punct de vedere obiectiv, calitățile sale profesionale în domeniul aviației civile prin prisma studiilor de bază superioare speciale în aviație, studiilor post universitare, gradului științific deținut (doctor în tehnică); prin prisma experienței de activitate în calitate de colaborator științific, profesor al catedrei Construcția aparatelor de zbor (școala superioară militară de ingineri aviatici din or. Riga (Letonia); director general al întreprinderii de stat ”Aeroportul Internațional Chișinău” în perioada anilor 1995 - 1997; director general al Administrației de stat al aviației civile din RM în perioada anilor 1997- 1998.

La fel a susținut reclamantul că, subestimarea valorilor în cauză de către organul de urmărire penală și procuror au lăsat o amprentă negativă în sistemul de valori al personalității reclamantului, provocând, astfel, retrairi și suferințe de ordin moral. O altă încălcare gravă comisă de către organul de urmărire penală și procuror se exprimă prin aceea că punerea sub învinuire a fost mediatizată pe larg, fiind pronunțat numele de familie al reclamantului, fapt, care contravine principiului prezumției nevinovăției, garantat de art.8 CPP al RM.

Totodată, plasarea informației respective în mass-media i-a cauzat suferințe psihice manifestate prin retrairi motivate de concluziile pripite ale societății asupra personalității sale în condițiile în care urmărirea penală nu era terminată. Această stare a lucrurilor cu privire la punerea sub învinuire de comiterea unei infracțiuni grave a predeterminat opinia angajatorului, după suspendarea provizorie din funcție dispusă, să adopte o hotărâre ilegală de demitere din funcție. Drept dovadă incontestabilă, este Hotărârea Guvernului RM nr. 538 din 12 august 2015, adoptată în perioada suspendării provizorii din funcție a reclamantului, în baza căreia a fost eliberat din funcția de director al Autorității Aeronautice Civile, fără a fi indicat vreun motiv în acest sens.

A considerat reclamantul că prejudiciul moral cauzat se află în legătură cauzală directă cu gravitatea infracțiunii imputate (fapta social - periculoasă prevăzută de art.328 alin. (3) lit. b) și d) CP RM face parte din categoria infracțiunilor grave, al cărei

sanctiune penală stabilește o pedeapsă privativă de libertate pe un termen de la 6 la 10 ani), durata urmăririi penale (un an și două luni), natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei, rezonanța pe care a avut-o informația despre învinuirea înaintată, suspendarea ilicită din funcție, privarea ilicită de dreptul de a munci, lipsirea de dreptul de a beneficia de un venit stabil necesar unui trai decent (în perioada de suspendare provizorie din funcție, conform art.200 alin. (2) CPP RM, se întrerupe remunerarea muncii), eliberarea de la locul de muncă, perchezițiile efectuate atât la locul de muncă-biroul directorului Autorității Aeronautice Civile, cât și la domiciliu apartamentul nr. 36 din str. M. Sadoveanu, 2/1, mun. Chișinău, în urma cărora, nu au fost ridicate obiecte și materiale relevante pentru cauza penală.

A afirmat reclamantul că, acțiunile de urmărire penală ilegale - percheziția la domiciliu, la locul de muncă, recunoașterea în calitate de bănuț, punerea sub învinuire de către Procuratura Anticorupție RM, suspendarea din funcție din inițiativa procuraturii, în lipsa probelor pertinente, concludente și utile despre săvârșirea infracțiunii imputate, poartă un caracter de intimidare, care au prejudiciat onoarea, cinstea și demnitatea, reputația profesională, cauzându-i suferințe psihice iremediabile.

A menționat reclamantul că, în virtutea obligației procurorului, care a condus urmărirea penală sau a procurorului ierarhic superior, de a aduce persoanei supuse neîntemeiat urmăririi penale scuze oficiale în termen de 15 zile de la data apariției dreptului la repararea prejudiciului (din 05 iulie 2016), contrar prevederilor art.12 al Legii, acestea nu sunt aduse până în prezent, fapt, care denotă, în mod suplimentar, indiferența și ignoranța persoanelor cu funcție de răspundere ale organelor de drept în cazul încălcării drepturilor cetățenilor.

Ținând cont de considerentele menționate, drept compensație pentru repararea prejudiciului moral cauzat de către organul de urmărire penală, procuratură, prin prisma prevederilor art.11 ale Legii, mărimea acestuia este estimată la 200000,00 lei.

Consideră suma în cauză una rezonabilă și echitabilă, luând în calcul caracterul și gradul suferințelor psihice; natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; durata urmăririi penale; măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele psihice cauzate.

A susținut reclamantul că, prin suspendarea provizorie din funcție, pe lângă prejudiciul moral cauzat, a fost lipsit de remunerarea muncii în perioada 16 iunie 2015-14 august 2015, fapt, care dovedește cauzarea un prejudiciu material. Prejudiciul material exprimat prin salariul neobținut în perioada de referință, compensarea căruia, este garantată, în conformitate cu prevederile art.7 lit. a) al Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 ”privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești”; pct.2 al Hotărârii Guvernului RM nr.426 din 26 aprilie 2004 ”privind modul de calculare a salariului mediu”, constituie sursa principală de existență, de care a fost privat în urma acțiunilor ilicite.

În conformitate cu art. 8 al. (1) al Legii, cuantumul sumelor de compensare a prejudiciului se calculează pornindu-se de la câștigul mediu lunar al persoanei fizice la momentul cauzării prejudiciului, cu aplicarea coeficientului de inflație. Salariul mediu, garantat prin actele normative enunțate mai sus, se determină luându-se în calcul 3 luni

calendaristice de lucru premergătoare evenimentului de care depinde plata respectivă (p.5 al Hotărârii Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004). Conform punctului 6 alin. (1) al Hotărârii Guvernului nr.426 privind modul de calculare a salariului mediu (în alte cazuri prevăzute de legislație), salariul mediu se calculează pe o zi calendaristică, care constituie 2356,28 lei. Astfel, reieșind din salariul mediu lunar al reclamantului în sumă de 69274, 63 lei, salariul mediu pentru perioada 16 iunie 2015-14 august 2015 constituie sumă de 138549,26 lei (formată din perioada aproximativ 2 luni). De asemenea, prejudiciul material cauzat este exprimat prin suportarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1500,00 lei.

A solicitat reclamantul obligarea procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție a RM de a prezenta scuze oficiale în numele statului cu difuzarea acestora prin aceleași mijloace de informare în masă prin care a fost difuzată informația despre învinuirea reclamantului; încasarea din Bugetul de stat în beneficiul reclamantului a sumei de 138 549, 26 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiunile ilicite ale Centrului National Anticorupție, Procuraturii Anticorupție, care constituie salariul mediu pentru perioada suspendării provizorii din funcție în perioada 16 iunie 2015-14 august 2015; încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în sumă de 1500,00 lei; calcularea vechimii generale în muncă și a vechimii în specialitate cu includerea perioadei de timp din 16 iunie 2015 până la 14 august 2015, încasarea din Bugetul de stat în beneficiul reclamantului a sumei de 200 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale Centrului National Anticorupție, Procuraturii Anticorupție a RM; compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Armaș Iurie a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Armaș Iurie suma de 138 549,26 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, care constituie salariului mediu pentru perioada suspendării provizorii din funcție în perioada 16 iunie 2015-14 august 2015, suma de 10 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4000,00 lei cu titlu de asistență juridică, iar în total 152549,26 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

La 28 ianuarie 2021, Ministerul Justiției al RM a depus cererea de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată. Cu titlu secundar a solicitat modificarea hotărârii din 30 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea admiterii acțiunii cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești în sensul micșorării sumelor încasate cu titlu de prejudiciu material și moral.

Prin decizia din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al RM și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluțiilor sale instanța de apel a apreciat ca fiind fondată și legală hotărârea primei instanțe, or existența unei ordonanțe de scoatere a reclamantului de sub urmărire penală din motiv că nu există fapta infracțiunii, acordă dreptul reclamantului/intimatului la repararea prejudiciului material și moral cauzat potrivit prevederilor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite

ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Totodată instanțele ierarhic inferioare au reținut că constatările ordonanței Centrului Național Anticorupție din 05 iulie 2016 „nu s-a stabilit un scop și o intenție meschină a lui Iurie Armaș, decât cel invocat de către ultimul și anume, operațiunea dată (de convertire a valutei naționale în Euro) a efectuat-o din considerentul asigurării activității Autorității, precum la ordonarea acestei operațiuni s-a condus de situația anilor trecuți când pentru activitatea între- prinderii a fost folosită cu mult mai multă valută străină”. Astfel, constatările fixate denotă clar caracterul ilicit al acțiunilor organului de urmărire penală și procuraturii, deoarece bănuiala rezonabilă, în temeiul căruia față de reclamant s-a pornit urmărirea penală, s-a recunoscut calitatea de bănuit, s-a înaintat învinuirea, în cele din urmă, nu și-a găsit confirmare.

Admițând capătul de cerere a reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului material, instanțele au reținut că, potrivit art. 5 alin. (1) al Legii nr.1545-XIII din 25.02.1998 ”privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești”, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției. În conformitate cu art.13 alin. (1 și 2) din aceeași lege, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local-din contul acestui buget. Conform art.7 lit.a), în cazurile menționate la art.3 (în speță alin. (1),lit.c), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite. Potrivit art.8 alin. (1) al legii menționate, cuantumul sumelor de compensare a prejudiciului, prevăzute la art.7 lit. a), se calculează pornindu-se de la câștigul mediu lunar al persoanei fizice la momentul cauzării prejudiciului, cu aplicarea coeficientului de inflație.

Astfel, potrivit certificatului de salariu nr.189 din 08 septembrie 2015, salariul mediu lunar al reclamantului este în sumă de 69274, 63 lei, salariul mediu pentru perioada 16 iunie 2015 - 14 august 2015 constituie sumă de 138549, 26 lei (formată din perioada aproximativ 2 luni).

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului moral, instanțele au reținut prevederile art. 1422 alin. (1), (2) și (3) , art. 1423 din Codul civil constatând că suma de 10 000 de lei este de natură să ofere o reparație complete pentru suferințele suportate de reclamant, iar suma de 200 000 de lei solicitată de reclamant este exagerată.

La 23 februarie 2022, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece la emiterea deciziei au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod

eronat legea. La fel instanța a apreciat arbitrar poziția participanților la proces și a probelor anexate.

A menționat că prevederile Legii 1545-XIII din 25 februarie 1998 sunt inaplicabile acțiunii înaintate de Armaș Iurie, or, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penală, sunt necesare unele condiții speciale, și anume existența faptei ilicite.

A susținut că instanțele de fond neîntemeiat și contrar prevederilor legale au constatat ilegalitatea acțiunile organelor de drept, fapt ce nu poate intra în sarcina instanțelor civile, or, litigiul de judecată întemeiat în baza Legii 1545 este cu caracter civil și nu ține de competența instanței de judecată de a se expune pe marginea circumstanțelor ce ține de desfășurarea urmăririi penale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 28 octombrie 2021.

La 19 ianuarie 2022, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa electronică a Ministerului Justiției al RM (f.d. 171).

Astfel, recursul, declarat la data de 23 februarie 2022, este în termen.

La 02 martie 2022, copia recursului a fost expediată în adresa intimaților Armașu Iurie, Procuratura Generală a RM, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 185).

Prin referința depusă la data de 23 martie 2022, Armaș Iurie a solicitat respingerea recursului declarat de Ministerul Justiției al RM ca fiind inadmisibil, deoarece motivele de fapt și de drept nu cad sub incidența art. 432 CPC.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic